

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava
počinjena na teritoriji
bivše Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T

Datum: 19. februar 2014.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 19. februara 2014. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA PRIHVATANJE SVJEDOČENJA
BRANKA BASARE NA OSNOVU PRAVILA 92BIS**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za prihvatanje svjedočenja Branka Basare na osnova pravila 92*bis*", koji je optuženi podnio 4. februara 2014. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. U Zahtjevu, optuženi traži da se transkript ranijeg svjedočenja Branka Basare (dalje u tekstu: Svjedok) u predmetu *Stanišić i Župljanin* od 12. i 13. oktobra 2009. godine (dalje u tekstu: Svjedočenje) uvrsti u spis na osnovu pravila 92*bis* Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).¹ Optuženi tvrdi da je pokazao valjan razlog što Zahtjev nije podnio do 27. avgusta 2012. godine, roka za podnošenje zahtjeva na osnovu pravila 92*bis* koji je postavilo Vijeće (dalje u tekstu: Rok).² On objašnjava da se nadao da pozove Svjedoka *viva voce*, ali da je Svjedok u januaru 2014. godine obavijestio njegovog istražitelja da nije sposoban i da nije spreman da svjedoči zbog lošeg zdravlja.³

2. Optuženi nadalje tvrdi da su uslovi predviđeni pravilom 92*bis* ispunjeni i da Vijeće treba da primjeni svoje diskreciono ovlašćenje i uvrsti Svjedočenje u spis.⁴ On navodi da je Svjedok bio komandant 6. krajiškog korpusa Vojske Republike Srpske na službi u području Sanskog Mosta 1992. godine. On navodi kako je Svjedok svjedočio da su se pripadnici njegove jedinice najvećim dijelom "ponašali u skladu s uputom da poštuju međunarodno humanitarno pravo", da je činio sve što je mogao da spriječi i kazni počinioce zločina, i da su zločine koji su ipak počinjeni počinile paravojne snage koje nisu bile pod kontrolom vlasti.⁵ Optuženi nadalje navodi da je Svjedočenje: i) relevantno za utvrđivanje da nije postojala namjera da se unište bosanski Muslimani Sanskog Mosta, kako se tereti u tački 1 Treće izmijenjene optužnice (dalje u tekstu: Optužnica), i da nije postojala politika ili plan da se protjeraju bosanski Muslimani s područja Sanskog Mosta pod kontrolom bosanskih Srba ili da se izvrše zločini protiv njih;⁶ ii) kumulativno u odnosu na svjedočenja drugih svjedoka o Sanskom Mostu;⁷ i, iii) ne odnosi se na djela i ponašanje optuženog.⁸ Optuženi nadalje tvrdi da je tužilaštvo imalo mogućnost da ispita

¹ Zahtjev, par. 1. Optuženi navodi da je transkript Iskaza označen 65*ter* brojem 22059, Zahtjev par. 9.

² Zahtjev, par. 2-3.

³ Zahtjev, par. 2-3.

⁴ Zahtjev, par. 8.

⁵ Zahtjev, par. 9.

⁶ Zahtjev, par. 10.

⁷ Zahtjev, par. 11.

⁸ Zahtjev, par. 11.

Prijevod

Svjedoka kao svjedoka tužilaštva u predmetu *Stanišić i Župljanin* i da je Svjedokov dnevnik uvršten u spis kao dokaz tužilaštva u ovom predmetu.⁹

3. Tužilaštvo je 12. februara 2014. godine podnijelo "Odgovor tužilaštva na Zahtjev za prihvatanje svjedočenja Branka Basare na osnovu pravila 92bis" (dalje u tekstu: Odgovor), u kojem se protivi Zahtjevu. Tužilaštvo tvrdi da optuženi nije pokazao valjan razlog za nepoštovanje Roka.¹⁰ U svakom slučaju, tužilaštvo dodaje da Vijeće treba da ocijeni da li je Svjedočenje prihvatljivo na osnovu pravila 92quater jer optuženi tvrdi da Svjedok nije dostupan za svjedočenje, i drži da u ovom slučaju strogi uslovi predviđeni pravilom 92quater nisu ispunjeni.¹¹ Na kraju, tužilaštvo smatra da postoje mnogi alternativni načini da optuženi pribavi iskaz Svjedoka i obavještava da ono želi da unakrsno ispita Svjedoka ukoliko njegovo Svjedočenje bude uvršteno u spis ili ukoliko njegov iskaz bude predočen pred Vijećem na neki drugi način.¹²

II. Diskusija

4. U vezi s prihvatljivošću Svjedočenja na osnovu pravila 92bis, Vijeće napominje da je osnov za Zahtjev to što je Svjedok ukazao "da nije sposoban i da nije spreman da svjedoči zbog lošeg zdravlja".¹³ Vijeće podsjeća da pravilo 92quater konkretno uređuje upravo te okolnosti, odnosno kada svjedok "zbog tjelesnog ili duševnog stanja nije sposoban da usmeno svjedoči". Vijeće je stoga mišljenja da Zahtjev treba razmatrati u svjetlu uslova za prihvatanje dokaza na osnovu pravila 92quater, umjesto u svjetlu odredaba pravila 92bis. U suprotnom bi se zaobišli strogi uslovi predviđeni pravilom 92quater u koje Vijeće mora da se uvjeri da bi zaključilo da svjedok nije na raspolaganju.¹⁴

5. Vijeće podsjeća da se, prema pravilu 92quater Pravilnika, iskaz svjedoka koji nije dostupan može podnijeti u pismenom obliku ako Vijeće zaključi (i) da svjedok nije dostupan u smislu pravila 92quater(A), (ii) da je izjava, na osnovu okolnosti pod kojima je data i zabilježena, pouzdana, (iii) da je dokaz relevantan za postupak i da ima dokaznu vrijednost i (iv)

⁹ Zahtjev, par. 12.

¹⁰ Odgovor, par. 2.

¹¹ Odgovor, par. 3.

¹² Odgovor, par. 4-5.

¹³ Zahtjev, par. 2.

¹⁴ V. Odluku po Zahtjevu optuženog za prihvatanje svjedočenja Pere Rendića na osnovu pravila 92bis, 6. februar 2014., par 7, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Zdravka Tolimira*, predmet br. IT-05-88/2-T, Djelimična odluka po Zahtjevu tužilaštva na osnovu pravila 92bis i pravila 92ter za pet svjedoka, 27. avgust 2010., par. 32.

Prijevod

da dokaznu vrijednost iskaza, koji može uključivati dokaze koji se odnose na djela i ponašanje optuženog, ne nadmašuje potreba da se obezbijedi pravično suđenje.¹⁵

6. U svom Zahtjevu, optuženi ni ne pokušava da dokaže da Svjedok zaista nije dostupan za svjedočenje. U odsustvu *bilo kakvog* materijala koji bi išao u prilog Zahtjevu, Vijeće se ne može uvjeriti da je uslov nedostupnosti predviđen pravilom 92*quater* ispunjen.

7. Prema tome, Zahtjev se ne može usvojiti jer optuženi nije pokazao da je Svjedok nedostupan na osnovu pravila 92*quater*. Stoga nema potrebe da se ocjenjuje da li je Zahtjev podnesen na vrijeme i da li su ostali uslovi predviđeni pravilom 92*quater* u vezi sa Svjedočenjem ispunjeni.

III. Dispozitiv

8. Shodno tome, na osnovu pravila 54 i 92*quater* Pravilnika, Vijeće ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 19. februara 2014.
u Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁵ Odluka po zahtjevu tužioca za uvrštavanje u spis iskaza svjedoka KDZ198 i povezanih dokaznih predmeta na osnovu pravila 92*quater*, 20. avgust 2009., par 4-6; Odluka po zahtjevu tužilaštva za prihvatanje svjedočenja šesnaest svjedoka i s njima povezanih dokaznih predmeta na osnovu pravila 92*quater*, 30. novembar 2009., par. 6. V. *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR73.4, Odluka po interlokutornim žalbama Beare i Nikolića na Odluku Pretresnog vijeća od 21. aprila 2008. kojom su u spis uvršteni dokazi u skladu s pravilom 92*quater*, 18. avgust 2008., par. 30.